

A szerelem szentháromsága

(Részletek)

DIRIDON

*Hangya bizsergeti, oly parázna:
diridon-dondiri-diridon!*

*Ím, darazsat fog éjszakára,
zúgdos a kandzsi tők virága,
cinkosa ciklámen, liliom.*

*Nőktől karcsú az alkonyat ma:
diridon-dondiri-diridon!*

*Kis ugrabugra mellük labda,
sétás, estike combjuk csapda,
liliomcsapda, tűzliliom.*

*Dondiri-diridon-dondiri:
ki-ki a párját hogy viszi!
Diridon-dondiri-diridon:
szív dobog át a fahídon.*

TÉL

*Bent:
szeretőmmel gordiuszi csomóban.*

*Kint:
Nagy Sándor karddal a hóban.*

*Ő is,
mi is:
ébren!*

*Ezerkilencszázhatvanhét
decemberében.*

VÁRVAVÁRÓ

*Mélyebbre innen hova hull ember?!
Összefektetsz egy váróteremmel.
Kölyökálomra a kerekektől!
Várni mindarra, ami ma sem jön.*

VÉGTELENŰL

*Tenger,
istenemre,
tenger!*

*Minden mozdulata
hullám.*

*Hol
én borulok,
hol
ő
borul
rám.*

*Renget,
ágyéki csónakon
ringat.*

*Szürkül,
hajnallik,
lassan kivirrad.*

PILLANATKÉP

*Szoknyád alá szalad a szél,
csokolja combod, térded,
s ott, ahol állsz, a járdaél
föl-föltündöklök, és egy*

*sereg csupaszem kis kavics
sarud körül ragyog, örül,
boldog most mind, hogy nézhet,
les a kirakatablak is,*

*mögötte rúzsok, krémek
tolongnak s gondolatban
fut, fut, habosan fut feléd
egy dundi babaszappan!*

*Tündér ámulat vesz körül.
Egy kisfiú kezéből
fülig-pirult-szemérmesen
tovalibeg a léggömb.*

*S hogy megtorpan egy nénike!
Valaha szép volt. Szőke?
Rád néz, aztán a semmibe:
maga elé tűnődve.*

*A hírlapos, ki tudja jól,
hol ölt ma bicska, bomba, ...
egy árva szót se szól. Figyel:
lélegzet-visszafojtva.*

*S a szél, a kis szoknyavadász,
diadaltól ragyogva
elsündörög. Nyomában egy
szájtáti tökmagocska.*

AZ ÉN KICSI FIAM

Lent,
Magyarország égalján hagytam:

verjen félre
egy nagyharang szoknyát,
rúgja zeniten,
köldökmagasban
követelje, hogy világra lopják,

mert Ő:

az eljövendő
ondó,
ősömig,
az Őssejtig hiú,
legeslegkisebbik fiú,
halálnak is jövendőmondó.
pöttöm,
horizont alatti Hamlet,

kezében huzatos koponyámmal

az én üvöltő,
kicsi fiam lesz!

